

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 6. Peccatum pondus intolerabile

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

set quoque refrigerium aqua fontanae, nisi eadem sitis corporis extingueres? Quid utilitatis autem oliventi caperetur, si quis, quod vestes conservaret, cistam inclusas? Talis tu es, & non advertis, an non caecus es? Fames, sitis, nuditas est ibera animam tuam, in interiori homine, in potentiis internis intellectus & voluntatis: & tu carnem tuam sensualiter enutrire studes, sensibus tuis potum dare satagis, & corporis membra immoderata indumentorum pompa expolire allaboras. Aperti tandem aliquando oculos, & luminis deprecare Patrem, ut te illuminet. Quod si non te moveat honor Dei, proprium saltem te moveat commodum, & liberat te a culpa poenali & infernali peccati, quod non duntaxat, ut culpa, maculat, sed etiam, ut poena & poena insuperabilis, & a peccato inseparabilis, torquet & cruciat.

Peccatum, pondus & onus intolerabile.

Caput VI.

Hoc idem, quod obtingit corpori graui oppresso onere, occurrit animae graui peccati moli subiecta. Considera parumper, si quispiam suo infortunio sub magno aliquo monte sepultus, eoque ita coopertus esset, ut nec aditus nec accessus, unde succursus sperari posset, ad eum pateret, quid faceret miser ille in tanta angustia & periculo constitutus? quid diceret? Omnem profectum perderet spem effugii, & solum mortis extremam praestolaretur ruinam. Non abulmilius est miseri peccatoris casus: sepultus iacet sub grauissimo peccati pondere, nec aditus, unde per se effugere, aut remedium adhiberi possit, ullus datur: quare, quamdiu hoc in statu perseverat, non nisi extremam mortis aeternae, damnationisque ruinam expectare potest. Anima creata est a Deo tota spiritualis, spiritualibusque dotata potentibus, intellectu & volunta-

MOYSI
IDERI
O.V.

lunare, quibus veluti duabus expeditissimis alim-
rum euolare & non supra eminentiam cœli duntaxat
verum & ad ipsam vsque Dei altitudinem ascendere
est; at propter peccatum a deo grauis efficitur & pœ-
rosa, vt magno impetu præceps ruat in imam latam
abyssum, nec quidquam est, quod eam retardet aut
tineat.

S. Antonin
p. 4. tit. 14.
6. 6.

Id exemplo aliquo à S. Antonino adducto exprimitur
ingens esset lapis, puta, molaris, & è cœlo empyreo
deret, hic persisteret in firmamento, ab eoque, nec
descenderet, detineretur: & si deinde è cœlo Lunæ
scenderet, à terra retardaretur, ibique cogere-
tuscie, nec ulterius procederet. At Angelus super
è cœlo ruens empyreo, & graui peccati opprellus
le nullum inuenit obstaculum, quod ipsius casum in-
turbare aut impedire potuit, nihil in descensu de-
reperit, quod ipsum sustinere valuit: transiit empyreo
penetrauit elementa, ac præceps ruit in imam latam
fundissimam abyssum.

Zachar. c. 5.
Apoc. c. 19.
Hebr. c. 12.

Quapropter Spiritus sanctus, vt saltem aliquo
te pondus & grauitatem peccati declararet, vocat
massam plumbeam, lapidem molarem magnum,
præterea *omne pondus.* Ac si inferre vellet, nullam
reperiri grauitatem, quæ peccati grauitati æquiparari
valeat. Graue est pondus mallei, magnum est
montis, adhuc maius est pondus globi terræ: sed
hoc nihil est comparatione ponderis peccati quæ
niti & immensi. Potest vnus Angelus naturalibus
adiutus duntaxat viribus integros euertere montes
eosque de loco in locum transportare, conquassare
mouere terram, confundere elementa: at vim peccati
nec à seipso separare, nec à proprio loco, in quo de-
remouere, neque ab anima peccatoris ipsum peccatum
tollere potest, tamen peccatum esset, quod non
grauia; sed inter leuissima etiam & ventialia re-
retur.

Videamus grauitatis huius rationem & causam
re peccatum, cum ex natura sua nil aliud sit, nisi præ-
tio quædam & simplex negatio, imò parum nihil
men tam immensi ponderis, tantumque ponderis

bitetque, vt nulla in tota Naturæ vniuersitate & circuitu reperitur grauitas, quæ ei comparari possit. Ratio est manifesta, quia in negationem illam, & sub illo nihilo tria inueniuntur & comprehenduntur infiniti ponderis, summæque grauitatis: primum est offensa Dei; quæ aquâ ponderata bilance plus ponderat, quàm mille, imò infiniti Musdi, si darentur. Etenim offensa desumit pondus seu grauitatem suam à persona offensa, & quò hæc est dignior, eò grauior est offensa: vnde offensa Dei infinitè digni, infinitè grauis est.

Secundum, quod continetur in peccato, est pondus & grauitas iræ & indignationis Diuina: pondus intolerabile: pondus insupportabile; pondus horrendum: vt propterea optime dicat Apostolus: *Horrendum est incidere in manus Dei viuentis, & incurere istam Dei irati vindictam. Leorugiet, & quis non timebit? si tememus accipiamus ad rugitum Leonis, quid fiet ad fulgurationem gladii Omnipotentis Dei, quandò virtutem brachii sui, & iustitiæ suæ rigorem manifestabit?*

Tertium, quod peccatum in se comprehendit, est pondus æternæ damnationis: pondus infinitæ pœnæ & æternæ durationis: pondus, quod nec mensuram habet, nec terminum: superat & transcendit omnem cogitatum, omniq; intellectus nostri excedit capacitatē. Quamobrem meritò, veluti supra etiam allegatum est, peccatum à postolus appellat *omne pondus*, id est, *infinitum pondus*: infinitum propter infinitatem offensa Dei, propter infinitatem iræ Dei, propter infinitatem pœnæ. Quicunq; igitur hanc considerat veritatem, eamque, vt deceat, penetrat, quâ ratione in se audeat conseruare peccatum, pondus adedò intolerabile? quis grauissimò oppressus mole, cum se exonerare potest, non se exonerat? quid expectas? Annon ab Angelo Domini tēmoneri conspicias & verbis & factis? Ingentem ille accipit lapidem molarem, eumque magno impētū proleciē in mare, dicens: *Hoc imperium mittetur Babylon illa magna, & ultra non inuenietur.* Quo facto tē docere voluit, quod eodem modo, ni mentem animumque mutaueris, de anima tua sumet vindictam: etenim magno Thom. posterior.

MOYSI
DEREI
II
O.V

impetu propter peccati gravitatem anima tua in al-
sum infernalem precipitabitur.

Peccatum, summa ignominia.

C A P. VII.

Prov. 35. **S**tultorum exaltatio, ignominia. Quod à peccato
putatur esse honor & gloria, si penitus introspectum
& in statera Dei ponderetur & examinetur, id non
opprobrium & ignominia esse deprehenditur. Homines
mundani credunt & arbitrantur esse laudabile proprium
complacere passionibus, vivere secundum dictam
sensus, regulare se iuxta irregularam propriam volun-
tatis regulam. Sed quàm longissimè ab itinere veritatis
errant, decipiuntur, & veluti proprio obsecati erro-
lucem veritatis non aspiciunt, imò obfuscantur in ve-
bra illius. Progrediamur ad probationem huius verita-
tis: ac primum obtineat locum auctoritas S. Scripturae.

1. Reg. 2. **Q**ui contemnunt me, erunt ignobiles: qui Dei hoc ci-
dunt honorem, ipsum offendendo Deum, propriam
nam patientur honoris iacturam, quia (ut Carthusianus
præfatæ auctoritati adiungit) ipsa iniquitas & ignobili-
tas maxima. Secundò probatur ratione: quia culpa
peccati est macula quædam, quæ animam deturpe-
& vilem efficit, dum eam rebus se inferioribus, puta
creaturis per affectum unit & coniungit. Et quemadmo-
dum peccatum in ratione mali est summum malum, ita
etiam summa macula est, summa vilitas, summa infamia
& per consequens animam, in qua est, eodem modo quæ
per efficit vilem & infamem. Hanc eandem rationem

Ose. 9. **R**edit spiritus sanctus per Oseam Prophetam: *Abomi-
nabiles, inquit, facti sunt sicut ea, quæ dilexerunt: peccatores
indignos & abominabiles se reddidit, proprie peccato-
rum, quæ dilexerunt, abominationes. Enimvero talis Dei,
quisque est, qualis est amor eius: ergo cum peccator ac-
mat iniquitatem & peccati infamiam, ipse se quoque
reddit infamem. Præterea verus honor solum consistit in
& coramale*